

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Filippenzen 3, 10
Middagdienst

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen: Psalm 150 : 1 en 2**
4. **Gebed om zegen over de eredienst**
5. **Schriftlezing: Filippenzen 3 : 1 – 16**
6. **Zingen: Gezang 158 (2 maal gehele gezang zingen)**
7. **Tekst: Filippenzen 3 : 10**
8. **Zingen: Gezang 163 : 1 - 3**
9. **Lezing van het formulier voor de openbare belijdenis van het geloof**
10. **Zingen: Gezang 341 : 1 en 3**
11. **Geloofsbelijdenis**
12. **Zingen: Gezang 160**
13. **Gebed en dankzegging**
14. **Dienst van de offeranden met aansluitend zingen Opwekking 462 ‘Aan uw voeten Heer’**
15. **Slotzang: Lied 293 : 1, 2, 3 en 4**
16. **Zegen**

Geliefde gemeente van onze Heer Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

[Waar bent u trots op?] Op welke prestatie in uw leven bent u trots? Of op welke gave die u hebt bent u trots? Het kan zijn dat u een bepaalde opleiding hebt afgerond. Het kan zijn dat u een mooie carrière hebt opgebouwd. Het kan zijn dat u uw huis prachtig hebt opgeknapt. Het kan zijn dat je je zwemdiploma hebt gehaald. Of je verkeersdiploma. Of, als je eindexamen middelbare school hebt gedaan, dat je deze week te horen krijgt dat je geslaagd bent. Dat je misschien vanuit een heel moeilijke tijd weer opgekrabbeld bent. Waar bent u trots op in uw leven?

[Zet op papier] Nu vraag ik van u datgene waar u trots op bent in gedachten op papier te zetten. Zo van 'Ik ben trots op.....'. Dan hebt u zo dat vel papier voor u met datgene waar u trots op bent. En nu vraag ik van u dat vel papier of te frommelen tot een prop. En gooi die prop in de vuilnisbak. **[In de prullenbak]** En zo gooit u symbolisch datgene weg waar u zo trots op was. Ten teken dat datgene voor u niet meer belangrijk is. Dat dat geen betekenis meer voor u heeft als het gaat over uw gevoel van eigenwaarde. En dat doet u niet alleen met datgene waar u het meest trots op bent, maar ook met datgene wat u daarna uw belangrijkste gave of prestatie vindt. Opschrijven, een prop van maken en weggooien in de prullenbak. En het in de prullenbak laten.

Waarom u dat moet doen? **[Dat doet Paulus ook]** Nou het is in ieder geval wat de apostel Paulus doet in het gedeelte wat we met elkaar gelezen hebben. In de gemeente van Filippi zijn mensen gekomen die zichzelf heel wat vinden en die van mening zijn dat de broeders en zusters daar hun gezag moeten erkennen. Ze moeten naar hen luisteren en doen wat zij zeggen. Het zijn Joden die erop aandringen dat de broeders uit Filippi zich laten besnijden.

[Paulus heeft veel] En Paulus gooit dan zijn prestaties en gaven in de strijd. Want hé, als die mannen wat voorstellen, dan hij toch zeker ook. Want hij werd keurig op de achtste dag besneden. Precies zoals de wet van Mozes dat voorschrijft. Hij is een geboren Israëliet. Afkomstig uit een van de stammen die de God netjes in Jeruzalem is blijven dienen. Uit de stam Benjamin. Hij heeft daarnaast ook nog eens een theologische opleiding gevolgd en is gaan leven naar de strenge wetopvatting van de Farizeeën. En niet naar de opvatting van de meer vrijzinnige Sadduceeën. Ja, hij kwam zo op voor het behoud van het Joodse geloof dat hij de gemeente van Jezus Christus fanatiek heeft ver-

volgd. Als er iemand trots was op zijn afkomst en zich inzette voor het zuivere Joodse geloof dan was hij het wel. Als er iemand als een serieuze Jood leefde, dan was hij het wel. Als iemand op basis van zijn geboortepapieren, zijn inzet en prestaties een plek in de hemel verdiende, dan was hij het wel.

En vroeger was hij ook trots geweest op die geboortepapieren en op zijn prestaties. Maar nu, nu is dat totaal veranderd. **[Maar het betekent]** Want zo schrijft hij in vers 7: “Maar wat voor mij winst was, ben ik omwille van Christus als verlies gaan beschouwen”. Dan zijn wel heel sterke woorden. Dat Paulus dat allemaal niet meer zo belangrijk vindt, dat is nog wel voor te stellen. Maar moet hij het daarom nu ‘verlies’ gaan noemen? Verlies. Het is dus iets waar hij minder van wordt. Het is wat hij dus kwijt wil. En dat is ook precies wat Paulus wil. Want in vers 8 schrijft hij: “Omwille van Christus heb ik alles prijsgegeven; ik heb alles als afval weggegooid.” Hup, alles in de vuilnisbak. Weg ermee.

En Paulus gooit dat niet zomaar weg uit een vorm van bescheidenheid. Zo van, nou ja, dat zijn wel mooie dingen, maar zo belangrijk ben ik niet. Nee, hij heeft een heel andere reden om die mooie geboortepapieren en prestaties weg te gooien. **[De reden hiervoor is]** Want het kennen van de Here Jezus, zijn Heer, overtreft namelijk alles. Het is als met een klein kind. Een kind van een jaar of drie. Die met zijn verjaardag allerlei cadeaus krijgt. Cadeaus waar hij best blij mee is. Maar op het einde krijgt hij dan een prachtige driewieler. En daar is hij zo weg van, daar is hij zo blij mee, dat hij de rest van de week die andere cadeaus niet meer ziet staan. Het speelt alleen met zijn fiets. Als hij ’s morgens wakker wordt begint hij over zijn fiets en als hij ’s avonds naar bed gaat heeft hij het er nog steeds over. En zelfs zijn dromen gaan over zijn fiets. De fiets overtreft alles. Zo overtreft het kennen van de Here Jezus alles voor Paulus. Hij is daar helemaal vol van.

Nu drukt Paulus zich wat vreemd uit in onze tekst. Hij schrijft dat hij Christus wil kennen. Maar je kunt je afvragen: ‘Kent hij Christus dan nog niet?’ En het antwoord moet zijn: ‘Ja, zeker wel!’ Als hij deze brief aan de gemeente van Filippi schrijft dan is hij al jaren apostel van de Here Jezus. Dan heeft hij al op heel veel plaatsen de blijde boodschap gebracht van de Here Jezus. Hij weet al zoveel van Christus. Waarschijnlijk meer die iemand van ons hier in de kerk aanwezig. Maar toch schrijft hij : ‘Ik wil Christus

kennen.’ Waarom? Om die vraag te kunnen beantwoorden is het noodzakelijk dat we een goed beeld hebben van het christelijke geloof.

[Wanneer ben je christen?] Mensen denken wel dat een christen iemand is die in Jezus Christus gelooft. En dat is waar. Maar wat betekent dat geloven dan? Is dat het geloof dat Jezus bestaat? Ja, op zich wel. Maar als het niet meer is dan dat, dan stelt het geloof niet veel voor. Is geloven dan dat je gelooft dat Jezus Christus de Zoon van God is? Ja, dat is het ook. Maar ook dat is niet genoeg. Is het dan genoeg dat je gelooft dat Jezus Christus, de Zoon van God naar de aarde gekomen is om voor onze zonden te sterven en zo ons met God te verzoenen. Ook dat is heel belangrijk. Ja, het is de kern van de inhoud het christelijke geloof. Maar ook dat is nog niet genoeg. Want we kunnen de kern wel weten, maar daarmee is het nog geen geloof. Want geloof kan niet alleen op het been van de kennis lopen. Je zou dat wel kunnen denken en je zou daarbij zelfs kunnen verwijzen naar wat Paulus in onze tekst schrijft. Namelijk dat hij Christus wil kennen. Maar dit kennen is niet het kennen, zoals wij over ‘kennen’ spreken.

Het woord kennis heeft sinds de Verlichting een totaal andere betekenis gekregen. Kennis werd na de Verlichting een zaak van het verstand. Het was verbonden met wetenschap en onderwijs. Kennis werd een kwestie van die grijze massa in onze bovenkamer. Maar in de tijd voor de Verlichting was kennis een veel breder begrip. Boeken maakten tot 1500 geen deel uit van het leven van het overgrote deel van de mensen. Veel mensen konden ook helemaal niet lezen of schrijven. Maar ze hadden wel kennis. De boer wist hoe hij zijn akker moest bewerken. De timmerman wist hoe hij een huis moest bouwen. De schoenmaker en de klaarmaker kenden hun vak. Ze hadden het geleerd van hun leermeesters. Ze hadden het geleerd door te doen en door te leren van hun fouten. De kennis van vroeger was gebaseerd op ervaring. **[In de tijd van Paulus]**

Als Paulus in onze tekst dus zegt dat hij Christus wil kennen, dan gaat het hem dus niet om boekenkennis, maar om ervaring. De vertalers van de NBV hebben dat goed aangevoeld. Want waar in onze Bijbel twee werkwoorden staan, namelijk ‘kennen’ – het kennen van Christus- en ‘ervaren’ – het ervaren van de kracht van Christus’ opstanding, daar staat in het Grieks maar een werkwoord. Namelijk het werkwoord ‘kennen’. Maar dit is dus een kennen uit ervaring. Een kennen dat gebaseerd is op de omgang met de Here Jezus. Dus eigenlijk, jongens en meisjes, zoals jullie je mama kennen. Heb je bijvoorbeeld ooit een boek over je moeder gelezen? Of heb je op school les gehad over je

moeder? Toch ken je haar, want je hebt ervaring met haar. Je weet hoe ze is. Je weet wat ze wel en niet fijn vindt. Je weet wanneer je wel en wanneer je niet om een snoepje kunt vragen. Je weet wanneer ze moe is en wanneer niet.

[Paulus wil de liefde] Zo wil Paulus de Here Jezus Christus kennen. Ja, hij weet al een heleboel over Christus, maar er is nog zoveel meer te kennen. Zoveel meer te ervaren. Wie kan ooit zeggen dat hij Jezus Christus helemaal kent? Wie kan zeggen dat hij de grootheid van Christus' liefde al helemaal kent? Of de grootheid van Christus' genade? Of de grootheid van Christus' wijsheid? Die zijn allemaal zo onvoorstelbaar groot. Die blijken iedere keer weer nog groter te zijn dan we ons hadden voorgesteld. En dat is voor Paulus het feest van zijn leven. Jezus Christus leren kennen in de grootheid van zijn liefde, zijn genade, zijn kracht, zijn wijsheid en ga zo maar door. En wat heeft Paulus de grootheid van Christus genade leren kennen. Hij heeft de kerk van Jezus Christus vervolgd. Hij zal ongetwijfeld ook heel veel slechte dingen van Jezus gezegd hebben. En daar heeft hij niet alleen vergeving voor ontvangen, maar Christus heeft hem zelfs het voorrecht verleend zijn apostel te zijn. Hij mag de mensen vertellen over Jezus Christus. En Paulus vindt dat een onvoorstelbaar feest. En nu begrijpt u waarschijnlijk ook wel waarom Paulus het feit dat hij een Joods geleerde was en dat hij een trouw volbrenger van de Joodse wet was, en ga zo maar door, dat hij al die dingen bij het afval heeft gegooid. Hij is als het ware naar de stadwerf gegaan en heeft daar deze dingen gedumpt. Want als hij zichzelf een goede, brave Jood gaat zitten vinden, dan zou hij kunnen gaan denken dat hij het verdiend heeft dat zijn zonden worden vergeven. En dan gaat dat ten koste van de grootheid van de genade van de Here Jezus. En dat mag absoluut niet. Paulus wil geen vreugde zoeken in zijn eigen prestaties, maar in het werk van Jezus Christus. Alles moet op Jezus Christus gericht zijn.

Maar dat alles op Jezus Christus gericht moet zijn, dat gaat niet buiten het leven van Paulus zelf om. Want Paulus spreekt over het ervaren van de kracht van de opstanding van de Heer. De kracht van de opstanding van de Here Jezus ervaren. **[Hoe kun je de kracht]** Wat moeten we ons daar bij voorstellen? De Here Jezus is opgestaan uit de dood. Dat was zijn opstanding. Zijn ervaring. Hoe kunnen wij nu de kracht van die opstanding ervaren? En als we dan even doorgaan met het volgende dat Paulus schrijft. Dat hij wil delen in Christus lijden en aan hem gelijk worden in zijn dood. Hoe moeten we ons dat voorstellen? Bedoelt Paulus hiermee dat hij net als de Here Jezus bespot,

gemarteld en gekruisigd wil worden? Wil hij het lijden en de dood van de Here Jezus nadoen? Nee, daar gaat het niet om. Dat zou ook ergens het spotlicht op Paulus zetten. En dat is nu net wat hij niet wil..

Het gaat om wat de Here Jezus heeft gedaan en waarin de mensen die in Hem geloven mogen delen. En wie in Jezus Christus gelooft, wie een band met Jezus Christus aangaat, die mag de kracht van zijn opstanding ervaren. Want toen Jezus Christus opstond uit de dood, toen stond een nieuwe mensheid op. Een mensheid die niet langer onder de vloek van de zonden ligt. **[Deze ervaar je]** Een mensheid die weer in staat is om voor God te leven. En dat is wat Paulus wil ervaren. Dat in hem het nieuwe leven meer en meer zichtbaar wordt. Het nieuwe leven van liefde, wijsheid en genade. Het nieuwe leven dat de zonden ontvlucht en het goede liefheeft. En wie dus mag ervaren dat hij meer en meer voor God wil gaan leven. Wie mag ervaren dat hij meer en meer de zonden gaat haten. Wie mag ervaren dat hij meer en meer God en zijn naaste liefheeft, die is een nieuw mens aan het worden. En dat is dus de kracht van Christus opstanding ervaren.

En dat is dus waar het om gaat als jullie vandaag belijdenis doen van jullie geloof. Daar hebben we ook met elkaar over gesproken in het voorbereidend traject naar vandaag. Dat het niet alleen gaat om voldoende kennis in het hoofd. Maar dat het ook gaat om het verlangen als een nieuw mens te leven. Als een mens die God liefheeft. Als een mens die ook zijn naaste liefheeft. En als je dus in je leven merkt dat je meer en meer voor de Here gaat leven, dan mag je dus zeggen dat je de kracht van Jezus Christus opstanding ervaart. En dat is toch iets onvoorstelbaars. De kracht van de opstanding van de Here Jezus ervaren.

En ook wil Paulus de gemeenschap aan het lijden van de Here Jezus kennen. Het is onder geleerden al jaren een punt van discussie wat Paulus hier nu precies wil. Het kan hier niet gaan om een lijden om daarmee te betalen voor de zonden van mensen. In die zin is het lijden van de Here Jezus uniek. Uit het geheel weten we dat Paulus de Here Jezus in het spotlicht wil zetten. Ook weten we dat hij niet zichzelf op de borst wil slaan. Hij zoekt zijn geluk in de gemeenschap en in het werk van de Here Jezus. **[De gemeenschap met het lijden]** Als hij dus deel wil hebben aan het lijden van de Here Jezus dan is dat om dat door het lijden van de Here Jezus de oude, zondige mens zijn kracht is kwijtgeraakt en uiteindelijk met Christus is gestorven. De zonde heeft niet lan-

ger de vernietigende en slopende macht die het vroeger had. Paulus voelt in zijn hart hoe de oude mens zijn kracht aan het verliezen is. Een prachtig bewijs hiervoor is alleen al dat hij niet langer zijn kracht en trots zoekt in zijn eigen prestaties zoals vroeger, maar in Jezus Christus. En hij wil dat dat proces verder en verder gaat. En hij beseft ook dat dat niet zonder lijden gaat. We zijn als ijzer dat door vuur gezuiverd moet worden. Wat vuil en nutteloos aan ons is moet verdwijnen. Ons vertrouwen op eigen kracht en gaven moet worden afgebroken en moet plaats maken voor vertrouwen op Gods liefde alleen.

En zo hoopt hij uiteindelijk gelijkvormig te worden aan de dood van de Here Jezus. Namelijk gelijkvormig aan een dood waarbij de oude mens sterft. **[Gelijkvormig zijn aan de dood]** De dood van de Here Jezus is uniek. En die heeft alles te maken met het feit dat Hij stierf als straf voor onze zonden. De dood van Paulus kan dat nooit zijn. Maar zoals bij de Here Jezus de oude mens werd begraven en ten onder ging, zo hoopt Paulus dat hij de oude mens mag afleggen bij zijn sterven.

En dat met het uiteindelijke doel om misschien ook zelf uit de dood op te staan. Dit klinkt wel vreemd uit de mond van de apostel. Twijfelt hij of hij uit de dood zal opstaan? Dat is wel heel onwaarschijnlijk. Hij schrijft daar altijd zo vol vertrouwen over. **[Wie opstaat uit de dood]** Nee, dit is de taal van iemand die de liefde van Christus heeft ontdekt en zich verwonderend afvraagt of het ook voor hem is. Hij weet dat het voor hem is, maar kan er tegelijkertijd met zijn verstand niet bij. En hij weet dat hij dan volmaakt zal zijn. Wat een feest! Wat een onvoorstelbaar feest van liefde en genade!

Ik hoop dat jullie, Christa, Katinka, Matthijs en Serge dezelfde verwondering en hetzelfde verlangen als Paulus in jullie hart hebben. **[Ga in de voetsporen]** Dat jullie telkens weer het contact en het leven met de Here Jezus zoeken. Dat jullie bidden of jullie de kracht van Christus' opstanding mogen ervaren. Dat jullie bidden dat de oude mens in jullie steeds meer zijn kracht mag verliezen. Ik hoop dat jullie net als Paulus het op geen enkele manier verwachten van jullie eigen inspanningen. Jullie goede daden. Als je de neiging voelt opkomen daar je kracht in te zoeken, schrijf je goede daden dan maar op papier. Maak er een prop van en gooi het in de prullenbak of steek het op een veilig plekje in brand. Zoek altijd weer je kracht in Jezus Christus en het werk dat hij voor ons volbracht heeft. En als je niet kunt geloven dat je nog bij hem terecht kunt, omdat je een tijdlang in zonde hebt geleefd, denk dan aan Paulus. Paulus die heeft leren geloven in de

onvoorstelbaar grote liefde van Christus. Paulus die ons aanmoedigt om eer en meer Christus te leren kennen. En dat maar niet alleen uit de Bijbel, hoe belangrijk ook. Maar ook uit de persoonlijke ervaring. Jullie hebben Christus leren kennen. Jullie hebben Christus lief gekregen. Dat verklaren jullie hier vanmiddag openlijk in ons midden. Maar laat vandaag alsjeblieft niet een eindstation zijn op deze kennismaking, maar laat het een heerlijk tussenstation zijn. Dat jullie met elkaar, met jullie familie, met jullie vrienden en met de gemeentes mogen vieren.

Amen